

184 (φ. 85r-85v)

Προικοσύμφωνο Ἀννέζας Βασ. Μπουσούνη
καὶ Δημητρίου Βασ. Κρασσᾶ

1761, Μαρτίου 3

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Ἰωάννη Ἀρώνη καὶ παπα-Λιανοῦ Τζαννετῇ ὁ Βασίλης Κρασσᾶς καὶ ἡ γυναῖκα του Σοφία παντρεύουν τὸ γιό των Δημήτρη μὲ τὴν Ἀννέζα τοῦ Βασίλη Μπουσούνη καὶ τῆς Μαρίας. Καὶ τοὺς δίνουν χωράφια, ἀμπέλια, ζῶα, οἰκιακὰ σκεύη καὶ ἄλλα χρειασίδια.

1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1761 – Μαρτίῳ – 3–
= Τύπος κ(αὶ) νόμος παλαιός τε κ(αὶ) νέος νενομοθετημένος παρὰ Θεοῦ Κ(υρί)ου

Παντοκράτορος ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία· κ(αὶ) ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιῖα
κ(αὶ) διὰ τὸ ἀρ[έσαι]

τῆς αὐτοῦ θεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκλήθη εἰς στὸν ἐν Κανᾶ πρῶτον
γάμον κ(αὶ) εὐλόγη-

5 γησε αὐτούς, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετετέταλτο. Ἐπειδὴ γοῦν μυστήριον, μυστήριον ἡ γὰρ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

μας διὰ τοῦτο κ(αὶ) πάντες εὐσεβεῖς καὶ ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ αὐτὸν
χρῶνται, δεῖα γ-

ΑΘΗΝΩΝ

εύσει ἔνευσεν κ(αὶ) εἰς τὰς καρδίας τῶν κειμένων ἵνα γάμου κοινωνίαν ξε-
τελεύσου[σιν].

Ὅθεν ἦσονται ὁ κύρ Βασίλης Κρασσᾶ μὲ τὴν συμβία ντου κερά [Σο-]
φίαν ἔχοντας υἱὸν ὀνόματι Δημήτριον ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁ κύρ [Βα-]

10 σίλης Μπουσούνη μὲ τὴν συμβία ντου κερά Μαρία θυγάτηρ ὀνόματι
Ἀννέζα κ(αὶ) ζητᾶ ὁ ἄνωθεν Δημήτρης τὴν Ἀννέζα διὰ γυναῖκα ντου νόμι-
μον κ(αὶ) εὐλογητικὴν ὡς καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ Χ(ριστ)οῦ Καθολικὴ
κ(αὶ) Ἀ-

ποστολικὴ ἐκκλησία κ(αὶ) καθὼς διακελεύουσι οἱ δεῖοι κ(αὶ) ἱεροὶ
νόμοι τῶν θεοφόρων π(ατέρ)ων εἰς πρῶτον γάμον κ(αὶ) τὰ ἐξῆς. Κ(αὶ) πρῶ-

15 τον τάζουν οἱ γονεοὶ τῶν παιδιῶ ντως τὴν εὐχὴν τοῦ Χ(ριστ)οῦ κ(αὶ) τ(ῆ)ς
Παναγίας κ(αὶ) τῶν γονέω ντως κ(αὶ) τὴν ἐδική ντως – κ(αὶ) διὰ χάριν ποιρ-
κὸς τάζει κ(αὶ) δίδει ὁ κύρ Βασίλης Μπουσούνη {μὲ τὴ γυνή ντου τῇ
Μαρία} τ(ῆ)ς θυγατρὸς στως τῆς Ἀννέζας τὴν
ἐορτὴν τῆς

Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου νὰ τὴν ἐορτάξῃ στὴν Κυρία Μετοχιώτισσα – τὴν
κοπριά ποὺ ἔχουν

- γονική ντως στὸ Μετόχι ἀπὸ ὅλον τὸ ἓνα τέταρτον – τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχει
στὸ Ἀτζιμαού[ρι]
- 20 λεγόμενο Πλατάνα ἀπὸ τὴν σήμερο ἐδικό ντης – κ(αὶ) στὴν Κοξακὴ χω-
ράφι λεγόμεν[ο]
Παστρικοῦ, γῆς-δέδρα, ἡ πάρτη ντως ἐδικό ντης – στὰ Ἀργιὰ τὸ ἀμπέλι
ποὺ ἔχουν [λε–]
γόμενο Ταταδάκη ἡ πάρτη ντως, γῆς-δέδρα, νὰ καρποτρῶνε οἱ γονέοι τὸ
ἔμισθ
ἐν ὅλῃ ντως τὴν ζωὴ κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως ὅλο ἐδικό ντης – στὴ Βί-
γλα στ' Ἀργιὰ
χωράφι, γῆς-δέδρα, κ(αὶ) ἀπόξω στ' Ἀλώνι ἓνα λάκκωμα ποὺ ἔχουν κ(αὶ)
τρία ἀκτι[ὰ]
- 25 ἐδικά ντης – στὸν Ἀσπαρθῶνα τὸ περβόλι ποὺ ἔχουν λεγόμενο Μπιτζᾶ ἡ
π[άρ–]
τη τως ἐδικό της –ἀντίκρυ τῆς Ἀνωτῆς Ἀναστασίας χωράφι γονικό ντως
[λε–]
γόμενο στοῦ Κοχύλη ἐδικό ντης – στὸ Ἀλάκι τὸ χωράφι λεγόμενο Κα-
λαμίδα
γῆς-δέδρα, κ(αὶ) ἀπὸ ἐδικό της ἡ πάρτη ντως – καὶ ἓνα κτήμα δηλοκάν-
κ(αὶ) ἐμίσθ
δαμαλίδα – φορεσὲς δύο σκολιανὰς κρεβάτοστρώσι ἓνα, χαρανὶ τῆς λά-
τρας,
- 30 τηγάνι, σκάφη κ(αὶ) πινακωτή, πιδάρια δύο, μεθύρες δύο, ταβλομάντηλο
[ἓνα],
πετζέτες ὀκτὼ – κ(αὶ) ὅ,τι λιανικὰ χρειασίδι(α) ἔχουν ἀπὸ κάθε τρία (τὸ)
ἓνα ἐδικό ντης. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εὐχὴ ντως. Διαβου[– – –]

φ. 85v

- [– –]μουν κ(αὶ) ἓνα σπίτι μικρὸ οἱ δύο συμπέδεραι ἀνάμεσό ντως ὅλα τὰ
ἔξοδα ἕως νὰ τὸ τε–
[λειώ]σου. Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάζουν κ(αὶ) δίδουν κ(αὶ) ὁ κὺρ Βασί-
λης Κρασσᾶς μὲ τὴν συμβί–
- 35 [α ντου τὴν] κερά Σοφία τοῦ υἱοῦ ντως τοῦ ἄνωθεν Δημήτρη τὴν εὐχὴ ντως
κ(αὶ) τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγί-
[ου Φιλί]ππου νὰ τὴν ἐορτάζη κ(αὶ) τῆς μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας –
κ(αὶ) τοῦ Βαγιοφόρου λειτουργία

[στο]ν Ἅγιον Ἰωάννη τὸν Καστελιώτη – τὰ σπίτια τὴν κατοικία ντως ἀπα-
νώγια-κατώγια, τὰ

[ἀπ]ανώγια ἀ τὴν σήμερο {ἐδικά ντου} τὰ δὲ κατώγια νὰ τὰ ἐξουσιάζουν οἱ
γονέοι ἐν ὅλῃ τῶς τὴν ζωὴ κ(αὶ) ἀπο–

[βι]ώνοντάς στωσ ὅλα ἐδικά του – τὸ περγάρδι πὺν ἔχουν ἐδῶ εἰς στοὺ Φι-
λώτι κοντὰ στὰ σπὶ–

40 [τι]α τοῦ Γεώργη Ντεμενεάκη ἡ πάρτη ντου ἐδικό ντου, γῆς-δέδρα – τὸ
ἀμπέλι τοῦ Βάβουλα πὺν

[ἔ]χου ἀγορὰ ἀ τὸν Γιακουμάκη Σουμμαρίπα τὸ ἐμισὸ ἐδικό του μὲ τοῦτο:
νὰ τρῶμεν οἱ γονέοι

[ἐ]ν ὅλῃ μας τὴ ζωὴ ἀπὸ κάθε τρία τὸ ἓνα μερτικὸν τῆς νιτράδας, γῆς-
δέδρ(α). Κ(αὶ) ἂν ἤθελε

μᾶς τύχει ἀχάμνιση νὰ μὴν ποροῦμεν νὰ δουλεύωμεν, νὰ ἔχη κράτησιν νὰ
τὸ δουλεύη

[ν]ὰ μᾶς δίνη τὸ αὐτὸ μερτικὸν ἐξόχως ἀ τοῦ Τριαντάφυλλου στὴ Χωρά-
φα στ' Ἀγκαστὶ

45 τὸ ἀμπέλι πὺν ἔχουν παντοτινὸ ἐξ ἐμοῦ πὺν γιὰφῶς τὴν πάρτη ντως νὰ
τὸ ἔχουν μᾶς

στὴν τότες – τὸ ἀμπέλι πὺν ἔχουν παντοτινὸ ἀ τὴν ἀρχάντισσα Ματθαίου
Πολίτη στὴν Κοζακὴ νὰ

τὸ ἔχουν μᾶς – τὸ χωράφι πὺν ἔχουν στὸ Γουρλάκι μὲ τὸ Βιτόρη ἡ πάρ-
τη ντως νὰ τὸ ἔχουν μᾶς –

ἡ καυκάρα στὴν Κοζακὴ πὺν ἔχουν ἀγορὰ ἀ τὸν μαστρο-Γιάννη Μολιντρὴ
νὰ τὸ ἔχουν μᾶς –

[τ]ὸ περβόλι ἐκεῖ λεγόμενον {στοῦ Παπᾶ-Γιάκουμου} πὺν ἔχουν παντοτινὸ
ἀ τὴν Κυπαρισσένη ἐδικό ντου ἡ πάρτη ντως
– στὴν

50 [Καβαλ]αριὰ στὰ Μικράρια τὸ περβόλι ὅ,τι τοῦ ἀγγίζει ἀπὸ ὅλον νὰ τὸ
ἔχουν μᾶς πάντοτες στ–

[– –] – τὸ περβόλι στοὺ Πιρνάρι τὴν πάρτη ντως νὰ τὸ ἔχουν μᾶς – τὸ
περβόλι στοὺ Δίστομο τὸ μισὸ ἐ–

δικό ντου, γῆς-δέδρα, μὲ τοῦτο: νὰ καρποτρῶν οἱ γονέοι ἀπὸ αὐτὸ ἀπὸ κά-
θε τρία τὸ ἓνα· κ(αὶ) τὸν ἐ–

μισὸ μιτάτο μὲ κοντετζιόν: ἂν ἀχαμνίνουν οἱ γονέοι κ(αὶ) δὲν ποροῦν νὰ
δουλεύουν, νὰ ἔχη κράτη–

σιν νὰ τὰ δουλεύη ὁ υἱὸς στωσ ὁ ἄνωθεν Δημήτρης νὰ τῶς δίνη τὸ αὐτὸ
μερτικόν, ὡς ἄνωθεν εἶπομεν.

- 55 Τὰ χωράφια πού ἔχουν μέ τήν Μαργαρίτα τοῦ Μαδραοῦ στῆς Νιατρίζας
 νά τὰ ἔχουν μαζί, γῆς-δέ-
 δρα. Τοῦ Μνιοῦ τὰ χωράφια, πού ἔχει ἀλλαξία κ(αὶ) ἀγγίζει τως ἀπό ὅλα
 τὰ τρία μερτικά, νά τὰ
 ἔχουν μαζί – τὰ χωράφια πού ἔχουν ἐκεῖ λεγόμενα Σκάλες, ὅλα ὅ,τι ἔχουν
 ἐκεῖ, νά τὰ ἔχουν
 μαζί πάντοτες – στές Ἀλοόμανδρες τὰ χωράφια πού ἔχουν κ(αὶ) στὸν
 Τοῖχο τὸ χωράφι ἢ πάρ-
 τη ντως νά καρποτρῶνε οἱ γονέοι τὰ ἐμισὰ κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως ἐδι-
 κά ντου – τὸ χωράφι
- 60 στοῦ Ραῖση ἢ πάρτη ντως νά τὸ ἔχουν μαζί – κ(αὶ) στὸν Ἅγιον Σῶζον τὰ
 χωράφια ἢ πάρτη ν-
 τως νά τὰ ἔχουν μαζί – τές ἐλιές πού ἔχουν στοῦ Ἀτzigganákη μέσα κ(αὶ)
 ὄξω κ(αὶ) στὴ Φυλλάδα
 [ἐ]κεῖ ὅσες ἔχουν νά τις ἔχουν μαζί – τὰ Κρηνιά τὰ χωράφια ἢ πάρτη
 ντως νά τὰ ἔχουν μαζί.
 [Τ]ὸ χωράφι στὴν Ἀργιοβέρσα πού ἔχουν μέ τήν Μαργαρίτα τοῦ Μαδρα-
 οῦ ἢ πάρτη ντως ἐ-
 δικά ντου. Στὴν Καμμένη Ξυλοκράτια τὰ χωράφια νά τὰ ἔχουν μαζί – ὅ-
 δια αὐτοῦ, τές α-
- 65 γελάδες πού ἔχουν στὴν ἐξουσία ντως νά τές ἔχουν μαζί – κ(αὶ) ἓνα
 κτῆμα δηλुकὸν μέ τὸ που-
 [λ]άρι – τὰ δὲ λοιπὰ κτηνὰ πού ἔχουν ἀπὸ κάθε τρία τὸ ἓνα ἐδικά ντου
 ἐξόχως ἐκεῖνα
 πού ἔχει μέ τὸν ἀδελφό ντου τὸν Τρανὸ – τὰ ζῶα πού ἔχουν λιανικά νά
 τὰ ἔχουν μαζί ἕως
 πού ζοῦν οἱ γονέοι κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως ὅλα ἐδικά ντου· κ(αὶ) ἓνα χα-
 ρανάκι τῆς λάτρας
 τοῦ δίνει ἢ μητέρα ντου κ(αὶ) ἓνα τηγάνι νά τὰ ἔχη αὐτὴ ἕως πού ζῇ κ(αὶ)
 ἀποβιώνοντάς στῆς ἐδικά ν-
 70 [του. Ἀ]κόμη ὅ,τι χρειασίδια τῶς εὐρίσκονται μέσα στὴν κατοικία ντως,
 χοντρά καὶ λιανά, τὰ μισὰ
 [ἐ]δικά ντου ἀπὸ τὴν σήμερο –κ(αὶ) μίαν κασέλα [ἀ τὴ σήμερο]– μίαν κα-
 ναβέτα ἀποβιώνοντάς στως –
 ἀκόμη δίνει ὁ Βασίλης ὁ Μπουσούνης μέ τὴν συμβία ντου τῆς θυγατρὸς
 στως μίαν κασέλα κ(αὶ) πρό-

βατα δύο καματερά. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εὐχή ντως. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν
προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—

75 [Ἡλιαν(ος). τζανετις. μαρτιρω. ὡς ἀνωθεν:—

[Ἰωα]νις αρονίς· μάρτιρό· ὦ ἀνωθεν —

Σ ἔφανος ἱερέυς ἀρόνις εγγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ως ἀνωθεν κ(αὶ) οπισθεν

185 (φ. 86r-86v [93])

Προικοσύμφωνο Ἰωάννη
τοῦ Μανόλη παπα-(;) καὶ Παρασκευῆς
Πέτρου Γρατσία (τοῦ ποτὲ παπα-Σταμάτη)

1761, Φεβρουαρίου 9(;)

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ καὶ Γιάννη παπα-Στεφανῆ
Ἀρώνη (ὁ μετέπειτα γραφέας) ὁ Μανόλης παπα-(;) παντρεύει τὸ γιό του Ἰωάννη
μὲ τὴν Παρασκευὴ τοῦ Πέτρου παπα-Σταμάτη. Καὶ τοὺς δίνουν χωράφια, ἀμπέ-
λια, ζῶα καὶ διάφορα εἶδη οἰκοσκευῆς.

¹ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμεῖς — 1761 — Φεβρουαρίου 9 (;)

Τὴν σημερὰ φαίνονται ἔμπροσθεν ὁ κύρ Μανόλης π(α)πα- (— — —)

μὲ τὴν συμβία ντου κερά Μαρία ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτέρου [ὁ κύρ]

Πέτρος Γρατζί(ας) ποτὲ π(α)πα-Σταμάτη κ(αὶ) ἔρχονται εἰς λόγον ὑπα-
δρίας κ(αὶ) συμφωνί[— —]

5 μου ἔχοντας ὁ ἄνωθεν κύρ Μανόλης υἱὸν ὀνόματι Ἰωάννη ἔχοντας κ(αὶ)
[ὁ Πέτρος]

θυγάτηρ ὀνόματι Παρασκευὴ κ(αὶ) ζητεῖ ὁ ἄνωθεν Ἰωάννης τὴν αὐτὴν Πα-
ρασκευὴ

γυναῖκα ντου νόμιμον κ(αὶ) εὐλογητικὴν, ὡς καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ
Χρ(ιστ)οῦ ἐκκλη[σία]

καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι κ(αὶ) ἱεροὶ νόμοι τῶν θεοφόρων π(ατέ)ρων εἰς
πρῶ[τον]

γάμον κ(αὶ) τὰ ἐξῆς: Κ(αὶ) πρῶτον δίνουν οἱ γονεοὶ τῶν παιδιῶ ντως τὴν
εὐχὴν τοῦ Χ(ριστ)οῦ [κ(αὶ) τῆς Π—]

10 ἀναγίας κ(αὶ) τῶν γονέω ντως κ(αὶ) τὴν ἐδική ντως. Κ(αὶ) πρῶτον τάξει
κ(αὶ) δί(νει) ὁ κύρ Πέτρος τῆς

<τῆς> ἄνωθεν Παρασκευῆς τὰ ἀμπέλια ποὺ ἔχει ἀγορὲς στὴν Χιλιδόνα
[— — —]

ον λεγόμενα τὸ ἓνα τῶν Πουσουνάκηδω κ(αὶ) τοῦ Νικολοῦ λεγόμε[ενο]

